

KARAR TASARISI

EMEK 15 Aralık 1969 Sayı.17

Çankaya kongresine sunulan bu taslak Cem Eroğul tarafından kaleme alınmıştır. Kongrenin toplanması halinde gündemin 9. maddesinde görülecektir.

Çankaya İlçe Kongresi, Büyük Kongre'ye sunulması dileğiyle, aşağıdaki görüşlerin Ankara İli Yönetim Kurulu'na iletilmesine karar vermiştir :

T.İ.P., 1965 - 66 yıllarında, kısaca «sosyalizm kavramını geniş halk kitlelerine tanıtmak ve sosyalist mücadelenin kanun nazarında geçerliğini kabul ettirme» diye tarif edilebilecek olan **meşruiyet** mücadelesini esas itibarıyla kazanmıştır. Bilindiği gibi, meşruiyet mücadelesinin amacı, **sosyalist mücadelenin vazgeçilmez temeli olan sosyalist örgütlenme ve eğitim'e** girişme imkânlarının elde edilmesidir. Bu imkân ele geçtikten sonra, Parti'nin iktidara sağlamca yerleşmesine kadar sürecek olan geniş anlamda meşruiyet mücadelesi devam etmekle beraber, artık ilk hedef, derinlemesine örgütlenme ve devrim için eğitim olmalıdır. T.İ.P., bu yeni aşamaya geçemediğinden buhrana sürüklenmiş, sosyalist örgütlenmeye girişilmediği için, mevcut örgüt de anlamını yitirme ve dağılma tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştır.

Çankaya İlçe Kongresi, Parti'nin içine düştüğü bu derin buhrandan kurtulması için, aşağıda sıralanan asgarî tedbirlerin bir an önce alınmasını şart görmektedir:

I. STRATEJİ ALANINDA

Memleketimizdeki egemen üretim biçimi «az gelişmiş bir kapitalizm» olduğuna, Türkiye, 1908'den başlayarak, esas itibarıyla Cumhuriyet idaresiyle, burjuva devrimini gerçekleştirdiğine, ve hele, kendi öz hedefleri için bağımsız bir siyasi mücadele yürütecek kadar objektif ve sübjektif olarak gelişmiş bir işçi sınıfına sahip olduğuna göre, Türkiye toplumunun önündeki devrimci aşamanın **SOSYALİST DEVRİM** olduğu teyit edilmeli, ve bütün Parti üyeleri bu strateji etrafında birleştirilmelidir.

Açıktır ki, bu stratejinin kabulü, ne sosyalist devrimin hemen yarın gerçekleştirilebileceği hülyasına, ne de genel anlamda demokratik, yani antifeodal ve antiemperyalist mücadelelerin önemsenmemesi yanılgısına dayanır. Sosyalist devrimi hedef kabul eden bu stratejinin anlamı, yolun uzun ve çetin oluşunu bile bile, işçi sınıfımızın yıllardır sürdürdüğü antikapitalist eyleme devrimci bir siyasi muhteva verilmesi için çalışmanın esas alınmasıdır. Bu hedef açıkça tayin edilince, feodal kalıntılardan tamamen arınmış, emperyalizme karşı bağımsız ve gerçekten demokratik bir Türkiye'nin işçi sınıfının öncülüğünde kurulması yolundaki bütün mücadeleler, temel antikapitalist mücadelenin ayrılmaz parçaları olarak yürütülmelidir.

Yine açıktır ki, işçi sınıfı, bu mücadeleleri yalnız başına yürütmeyecek, aksi-

ne, öncülüğü hiçbir zaman elinden kaptırmamak şartıyla, yoksul köylülerden başlamak üzere proletarya ideolojisi için çarpışabilecek bütün sınıf ve tabakaları ittifakına almaya ve bu ittifakı mümkün meretebe genişletmeye çalışacaktır.

II. EYLEM ALANINDA

Yukarıda belirtilen stratejinin uygulanması ve Parti'nin, içine düştüğü dağınlıktan kurtulması için aşağıdaki eylem alanlarına derhal yönelmek şarttır :

1. İşçi sınıfının, üretim alanındaki mücadelesi fiilen desteklenmeli ve **Parti üyeleri sendikal mücadeleye öncülük etmelidirler.** Parti-sendika dayanışmasını gerçekleştirmenin en sağlam yolu, Parti üyelerinin sendika yöneticileri olmayı başarmalarıdır. İktisadî alandaki mücadele başarılı olduğu ölçüde, işçi sınıfına siyasî bilinç vermek de mümkün olacaktır. Sosyalistler, işçi sınıfının en uzun vadeli çıkarlarını savundukları için, en kısa vadeli, en mütevazî mücadelelerine dahi canla başla katılmayı görev bilmelidirler.

2. a) Tarım işçilerinin sendikal mücadelesi,

b) Köylülerin büyük kitlelerini teşkil eden küçük üreticilerin, ticaret sermayesine (ve özellikle tefecilere) karşı mücadelesi,

c) Feodal kalıntıların pençesindeki köylülerin demokratik mücadelesi, fiilen desteklenmeli; Parti üyeleri bu mücadelelere öncülük etmek suretiyle köylü kitlelerine proletaryanın siyasî bilincini aşılama çalışmalarıdır.

3. Başta işçi sınıfı olmak üzere, emperyalizmle çıkar çatışması halinde olan bütün sınıf ve tabakalar emperyalizme karşı mücadeleye sokulmalı; halen gelişmekte olan bütün antiemperyalist eylemler, sosyal temelleri ne olursa olsun, mutlaka desteklenmeli; bu mücadelelerden yararlanılarak, emperyalizmden tam kurtuluşun ancak proletaryanın maddî ve ideolojik öncülüğüyle gerçekleştirilebileceği anlaşılmalıdır.

4. Yine başta işçi sınıfı olmak üzere, bütün demokratik sınıf ve tabakalar, demokratik hakların genişletilmesi, kanunlarımızın 141. ve 142. maddeler gibi faşist hükümlerden temizlenmesi, kısacası, demokrasi alanının durmadan genişlemesi yolunda seferber edilmeli; sosyal tabanlarına bakılmadan, bütün, demokratik mücadeleler desteklenmeli; ve bu mücadeleler, proletaryanın genel mücadelesinin bir parçası haline getirilmelidir.

Parti üyeleri, özellikle son iki eylem alanında (yani antiemperyalist ve demokratik mücadele alanında), işçi sınıfının geniş bir ittifak kurma ihtiyacını daima göz önünde bulundurmalı ve proletaryanın öncülüğü ilkesinden taviz vermemek şartıyla, mümkün olan her meselede **so-mut hedefler için ortak cephe** kurmaya özellikle çalışmalıdırlar.

III. ÖRGÜT ALANINDA

1. **Parti yönetimi**, sosyalist devrim stratejisini benimsemiş, hiziplere yer vermeyen ve esasta anlaşmış bir kadrodan oluşturulmalıdır.

2. Parti'nin işleyişi, **demokratik merkezîyetçilik** ilkesine uydurulmalıdır. Bugün için alınması gereken tedbirler kısaca şunlardır :

a) Parti bünyesinde hizipleşmeleri ortadan kaldırmak ve yeni hizipleşmeleri mutlaka önlemek;

b) Serbest tartışma - eylemde birlik ilkesini uygulamak. Ancak, tartışma serbestliğini, yeniden hizipleşme veya bir fikir kulübü haline gelme tehlikeleri sınırında durdurmak. Bunun için : aa) tartışma serbestliğini **yıkıcılık** faaliyetlerine araç eden kötü niyetli üyeleri ve bb) **uzun zaman** sürdürülen tartışmalara rağmen temelde Parti stratejisini kabul etmeyen üyeleri Parti'den uzaklaştırmak;

c) Her kademe yöneticilerinin, alt kademelere düzenli aralıklarla rapor vermesi usulünü mutlaka yerleştirmek;

ç) Parti'yi bağlayacak önemli kararların alınmasından önce, bütün üyeleri kapsayan geniş tartışmalar açmak.

3. Parti çalışmalarını yürütmek üzere, üyeleri, **süreklî** nitelikte ve karşılıklı sorumluluğa dayanan, kaynaşmış, **küçük ekipler** halinde örgütlemek ve **her üyeden** mutlaka bir görev yapmasını istemek,

4. Devrim için eğitimi örgütlemek. Bunun için :

a) **Eğitileceklerin**, özellikle siyasî bilinci gelişen sanayi işçileri arasından ve yöneticiler tarafından seçilmesini sağlamak;

b) **Eğiticiliği**, sosyalist de olsalar, bugünkü düzenin profesyonel eğitimcilerinden (örneğin, üniversite mensuplarından) alıp, bizzat **yöneticilerin** vazgeçilmez bir görevi haline getirmek;

c) **Eğitimin muhtevasını**, «profesyonel devrimcilik» amacına uydurmak; yani, sosyalist teorinin yanı sıra, aa) dünyada ve Türkiye'de işçi sınıfı mücadeleleri tarihini, bb) T.İ.P.'in tarihini, cc) Türkiye'nin iktisadî durumunun ışığında Parti programını, çç) Parti tüzüğünü, ve **özellikle** dd) pratik mücadele usullerini (miting düzenlemeyi, dilekçe vermeyi, toplantıların güvenliğini sağlamayı, polis baskısına karşı koymanın kanunî yollarını, vs. öğretmek;

ç) Bütün üyeler ve hatta yandaşlara açık, genel eğitim ve propaganda çalışmalarını sürdürmek ve hızlandırmak.

Çankaya İlçe Kongresi, Parti'nin içine düştüğü büyük dağınlıktan kurtulmak ve hele, 1965 - 66 yıllarında geçilmesi gereken ikinci mücadele aşamasına geçişi gerçekleştirmek için, yıllar sürecektir ara-lıksız çabalar gerektiğini bilmekte, ancak, bu çabaların başarıya ulaşmasını, yukarıda sıralanan **asgarî** tedbirlerin derhal alınmasına bağlı görmektedir.